922/13

Den 28. august 2013 blev i sag nr. 84.295:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxxx xx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har haft bilforsikring i LB Forsikring A/S. Han klager over størrelsen af den erstatning, selskabet har udbetalt til modparten i forbindelse med en skade på modpartens bil.

Selskabet har anerkendt, at klageren er ansvarlig for den skade, modparten har anmeldt, og har efterfølgende opkrævet selvrisiko hos ham.

Klageren har i klage til nævnet modtaget den 12/4 2013 anført, at han ikke vil tage skylden for en skade, han ikke har lavet, og som først bliver takseret et halvt år efter. Herudover er han utilfreds med, at regningen på selvrisiko først kommer et år efter uheldet. Han kræver derfor tilbagebetaling af selvrisiko på 2.710 kr., som er betalt under protest.

Til støtte for sit krav har han i supplerende redegørelse anført:

> "D. 18-2-2011 bakker min kone ud ad en indkørsel og berører ganske let en taxa, som kommer kørende. Det er lidt glat og venstre bageste hjørne på vor bil berører ganske let taxaens højre forskærm, og efter uheldet, som skete ved meget lav hastighed, er der en åbning mellem to dele af forskærmen op mod kølerhjælmen. Ud over det, er der absolut intet at se på taxa eller vor bil, som kan henføres til uheldet. Vi kan naturligvis heller ikke se om skaden var der før uheldet, og derfor anmelder vi skaden til vort selskab FDM Forsikring, hvor vi på det tidspunkt har bilen kasko/ansvarsforsikret. Jeg tog billeder af den af chaufføren påståede opståede skade, samt af nogle skader den havde i forvejen i folien som taxaer er beklædt med. Det var chaufføren i øvrigt ikke så glad ved. Det var ikke nødvendigt mente han, da det ikke havde noget med uheldet at gøre, da det ifølge ham kun var den omtalte åbning mellem

skærmene, det drejede sig om. Vi får brev fra vort selskab, som gør klart at min kone er skyld i uheldet, og det er vi enige i. Derefter hører vi ikke noget fra forsikringsselskabet før 9-3-2012, hvor der kommer et indbetalingskort på selvrisikobeløbet. Jeg betaler ikke, og da jeg er noget overasket over, at der kommer et indbetalingskort over et år efter uheldet. Jeg beder om en redegørelse for det sene tidspunkt, og hvad der er blevet lavet, og får tilsendt en specificeret regning fra værksted og en del billeder taget af en taksator 18-8-2011. Altså et halvt år efter uheldet. Der er nu billeder af skader på taxaen, som vi helt sikkert ikke har lavet, og som vi derfor heller ikke vil anerkende. Til gengæld ser den af os anerkendte skade ud til at være fikset på en eller anden måde. Vi har som sagt ikke anmeldt skader på egen bil, da der ingen var, og har derfor heller ikke taget billeder af egen bil lige efter uheldet. Det gør vi så straks efter at have modtaget specificeret regning og billeder fra forsikringsselskabet og sender dem frem til dette. Herefter modtager vi brev om, at de vil prøve at flere oplysninger fra modpartens selskab, og de vil følge op og vende tilbage med oplysninger, når der foreligger nogle. Vi hører intet, og jeg følger selv op, men der intet nyt før 22-1-2013, hvor der igen kommer et indbetalingskort på selvrisikoen, uden nogen anden orientering. Jeg skrev en mail til forsikringsselskabet cl. 25-1-2013, som de ikke svarede på, men dog senere indrømmede de havde fået, og 13-2-2013 modtager vi en rykker for selvrisikoen med et tillæg på 80 kr, fordi de ikke har hørt fra mig. Det til trods for, at jeg ud over mail også har ringet og forsøgt, at komme til at tale med den der havde været tovholder i sagen, nemlig Jane Boas Beck. Hun var ikke tilstede, da jeg ringede sagde man, men jeg blev lovet opringning næste dag, hvilket man så ikke gjorde. Herefter klagede jeg til klageansvarlige over behandlingen og over man forlangte selvrisikoen betalt. Den skadeansvarlige har så her, over to år efter uheldet, haft en 'håndholdt' overtaksator til at se på billederne fra både os og taksator som vurderede for modparten, og endvidere har han talt med værkstedet som udførte reparationen. Denne årvågne overtaksator kan faktisk se nogle skader på billederne af kofangeren på vores bil. Ingen andre kan se dem, og jeg har tilbudt at stille med bilen til syn, f.eks. hos FDM, hvor man kan få konstateret om der er eller har været skader på kofangeren. Skaderne, der er repareret på taxaen, tvivler jeg sådan set ikke på har været der, men jeg tvivler på det er os der lavet dem, og der har været rig lejlighed til at få lavet disse af andre i det mellemliggende tidsrum. Jeg er meget irriteret over hele forløbet af denne sag, da vi faktisk fra starten sendte billeder af skaden, for at ikke skulle kunne laves et barn hverken på forsikringsselskab eller os. Vi har taget ansvar for en minimal skade, som måske var der i forvejen. Vi har ikke selv anmeldt skade på vores bil, da der ingen var /er. Det ville jo ikke have kostet os ekstra at anmelde den. Jeg må sige jeg også er meget forbavset over at vores daværende selskab kan finde på at anerkende en skade, der er takseret et halvt år efter uheldet. Og at de ligeledes siger god for nogle billeder med skader som ikke var der på de billeder vi sendte. Ja, det er mig en gåde."

Selskabet har over for nævnet i brev af 29/4 2013 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Indledningsvis beder vi nævnet bemærke, at vores medlem ikke frasiger sig, at hans kone har været ansvarlig for skaderne på taxaen. Der er alene tale om en uenighed om, hvorvidt skaderne er opgjort korrekt af modpartens selskab, og herunder om vores medlem skal betale selvrisiko for skaden. Vi skal for god ordens skyld bekræfte, at vores medlem har betalt selvrisikobeløbet til os, og at dette naturligvis vil blive tilbagebetalt, såfremt nævnet måtte give vores medlem medhold.

Det er korrekt, at skaden sker i november 2011, og at skaden først bliver opgjort i august 2012. Skaden er imidlertid opgjort af en taksator fra modpartens forsikringsselskab. Vi vedlægger en kopi af autotaks-rapporten til nævnets orientering. I henhold til sædvanlig praksis

har vi anerkendt opgørelsen fra modpartens forsikringsselskab, fordi vi ikke har modtaget oplysninger, som kunne dokumentere, at der blev udbedret for stor en skade i forhold til det af os anerkendte. Vi henviser i den forbindelse til kendelse 81.166 fra nævnet.

Vores medlem har sendt diverse fotos til os af skaderne på taxaen, fordi han frygtede, at der ville blive 'lavet et barn' på ham og os. I forbindelse med anmeldelsen oplyste han via e-mail, at der ikke var nogen skader på hans bil, og at der var tale om en minimal skade på taxaen. På baggrund af de fremsendte fotos og klagen til vores klageansvarlige besluttede vi at få en af vores overtaksatorer fra Taksatorringen til at vurdere oplysningerne i sagen. Dette blev besluttet for på ny at vurdere vores medlems indsigelser og herunder de fremsendte fotos. Vores medlem vælger at insinuere, at der er tale om en 'håndholdt' og dermed partisk taksator. Hertil skal vi for god ordens skyld meddele, at Taksatorringen er vores samarbejdspartner forstået på den måde, at de vurderer de sager, som vi sender til dem på korrekt vis. De er bedt om, at komme med deres faglige vurdering uden hensyntagen til, om der er tale om et dækningsberettiget forhold eller ej. Det forhold, at vi vælger at henvende os til dem med brugen af ordet 'hej' og med fornavns nævnelse skyldes alene, at vi er et uformelt forsikringsselskab - ikke at vi har et privat kendskab til taksatorkorpset. Vi mener således godt, at overtaksators vurdering kan tjene som grundlag for vores vurdering af sagen. Vi henviser i den forbindelse til fremlagt e-mail til overtaksator, hvoraf nævnet kan se, hvorledes vi har stillet opgaven til ham.

Vi har vedlagt en kopi af overtaksators vurdering. Som nævnet kan læse, vurderer overtaksator, at den reparation, som vi har betalt for, ikke går udover det forventelige set i forhold til, hvilken skade, der er forvoldt ved sammenstødet. Vi mener således fortsat, at vi har behandlet sagen i overensstemmelse med praksis for sådanne sager, hvorefter man lægger en taksators opgørelse til grund for erstatningsudbetalingen. Vi fastholder således fortsat, at vi er berettiget til at opkræve selvrisiko.

Det er naturligvis uheldigt, at vi har skrevet forkert vedrørende opkrævning af selvrisiko i forhold til den kaskoskade, som vores medlem ikke ønsker at anmelde, da han oplyser, at der ikke er noget at anmelde. Vi har beklaget dette overfor vores medlem, og kan kun beklage det på ny. For så vidt angår selvrisiko kan vi ligeledes oplyse, at skaden uanset om der måtte være tale om et lidt mindre omfang, fortsat ville have oversteget vores medlems selvrisiko, hvorfor han alligevel ville være blevet opkrævet beløbet.

Sådan som sagen ligger oplyst, fastholder vi i det hele vores tidligere afgørelse, fordi vi mener, at vi er berettiget til at opkræve selvrisiko for skaden forvoldt af vores medlems kone. Vi afventer således nævnets stillingtagen, og står gerne til rådighed med yderligere oplysninger, såfremt nævnet måtte have brug for dette."

Der har efterfølgende været yderligere korrespondance mellem parterne.

Nævnet har fået forelagt de bilag, parterne har fremlagt, herunder diverse fotos samt taksatorrapport af 18/8 2011fra modpartens forsikringsselskab. Af sidstnævnte fremgår bl.a., at der på modpartens bil er sket skade på forreste højre side, og at skaden er opgjort til i alt 15.881,70 kr. inkl. moms.

4. 84.295

Nævnet udtaler:
Efter sædvanlig praksis er et forsikringsselskab berettiget til at udbetale erstatning på basis af en taksering foretaget af en taksator, medmindre der er grund til at tro, at taksatoren har godkendt anden skade end den, der hidrører fra uheldet. Foretages takseringen først længe efter færdselsuheldet, vil der alt andet lige være en større risiko for, at der er sket yderligere skade siden det omhandlede færdselsuheld.

På baggrund af de tilvejebragte oplysninger har nævnet ikke grund til at tro, at skadeomfanget på modpartens bil efter klagerens ægtefælles påkørsel var af et sådant omfang, at det ikke berettiger til opkrævning af fuld selvrisiko. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afgørelse.

Det, som klageren i øvrigt har anført, findes ikke at kunne føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Kim Sparlund